

en storleverandør af mennesker, der bliver udstødt fra arbejdsmarkedet. Det mener jeg er et kæmpeproblem, og der er behov for, at vi både ser på, hvad vi kan gøre for at hjælpe den syge med hurtigt at få afklaret sin situation og hele sin sociale situation, og hvad vi kan gøre i forhold til arbejdspladsen, for at folk kan blive ved med at have en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er sådan set det, jeg taler for.

Så mener jeg, at man skal give kommunerne pengene til den indsats. Man kan bare give kommunerne penge og samtidig give dem nogle opfordringer til, hvordan man gør, altså komme med nogle rigtig gode eksempler på, hvad det er, der skal til, i stedet for at sige, at det, der sker, jo reelt er, at man straffer de kommuner, der ikke tvangsaktiverer, og der ikke pisker de syge.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:01

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er helt uenig i fru Line Barfods beskrivelser af, hvad det er, vi gør ved lovforslaget. Jeg er enig i problemformuleringen, nemlig at der sker en for stor udstødelse fra arbejdsmarkedet, og at det er det, der bør give os politikere anledning til bekymring.

Det er jo også derfor, lovforslaget handler om, at der tidligt skal være en samtale om, hvad man gør nu, det er derfor, at vi indfører en mulighedserklæring, og at arbejdsgivere og den syge kan tale om, hvordan man kan bevare en tilknytning på arbejdspladsen, og det er jo derfor, at vi belønner og siger, at når en kommune så gør noget, skal de selvfølgelig have flere penge, end hvis de ikke kan gøre noget. Jeg tror faktisk, at det er logik for de fleste mennesker, der følger den her debat, at når man gør noget – det betyder, at man går til psykolog eller rygtræning eller kommer i virksomhedspraktik eller et eller andet – koster det kommunen noget, og derfor skal kommunen da også have flere penge i de perioder.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Line Barfod.

Kl. 12:02

Line Barfod (EL):

Problemet er jo, ligesom med det ulovlige forsøg, ministeren har iværksat, at hvis folk ikke møder op til den tvangsaktivering, de får fra

kommunen, mister de deres sygedagpenge. Og hvis kommunerne ikke tvangsaktiverer folk, mister de en stor del af deres refusion, og så risikerer de at skulle ud at skære ned på børnehaver, plejehjem osv.

Jeg havde f.eks. på et tidspunkt en klient, som havde en voldsom depression og samtidig et alkoholproblem, og som simpelt hen ikke var i stand til at komme ud af sit hjem. Han lå derhjemme, mens skraldebunkerne voksede om ham. Kommunen sagde til ham: Du skal gå til noget behandling. Men han var bare så syg, at han ikke var i stand til at gå hen til den behandling. Så fik han frataget sin indkomst.

Tror ministeren ikke, at det havde været bedre, hvis man også havde en opsøgende indsats, hvis man også gjorde noget for at hjælpe de mennesker? Der er altså nogle, der har den type psykiske sygdomme, hvor det ikke hjælper, at kommunen bare fuldstændig kan slippe for at gøre noget og stadig får den høje refusion, hvis de bare tager indkomsten fra folk, i stedet for faktisk at sikre det, der kunne hjælpe, så folk fik en behandling og blev stand til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, for det gør man jo ikke, når man mister sin indkomst.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:03

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, at det, fru Line Barfod siger, er noget selvmodsigende. Kommunen gjorde jo noget i det tilfælde. Kommunen ville have den pågældende i behandling, frem for at han eller hun lå i sit skidt og møg hjemme i lejligheden. Så her gjorde kommunen noget, og det er jo også det, vi gerne vil belønne med det her forslag.

Jeg vil i det hele taget sige, at jeg synes, vi skal have en anden tilgang til det her end at sige, at vi vil straffe folk. Jeg tror, al erfaring viser, at når man lader syge mennesker sejle deres egen sø, er der en risiko for, at de bliver udstødt, og det er jo det syn, vi skal have lavet om. Jeg hører hele tiden fru Line Barfod, men det er jo den sædvanlige sang fra Enhedslisten: Bare lad dem være! Bare lad dem være! Bare lad dem være! Men det vil vi ikke acceptere. Vi vil gå ind at sikre, at systemet hele tiden gør det fornuftige, og det fornuftige er at prøve at få folk tilbage til arbejdsmarkedet.